15 Αυγούστου 2014

Χαιρετισμοί εις την Υπεραγίαν Θεοτόκον (Αγίου Νεοφύτου του Εγκλείστου)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ορθόδοξη πίστη

Παναγία, η Αγία Νάπα.

Χαίρε Θρόνε βαστάζων τον βασιλέα της δόξης, ον άνω τα Χερουβείμ ατενίσαι ου δύνανται.

Χαίρε υψηλοτέρα των ουρανίων ταγμάτων, ως χωρήσασα τον τούτοις αχώρητον και βαστάσασα τον τούτοις αθεώρητον.

Χαίρε θεοκατόρθωτε πρώτε ουρανέ, εν ω κατοικεί το ανέσπερον φως.

Χαίρε στερέωμα, εξ ου ο της δικαιοσύνης ήλιος ανέτειλεν.

Χαίρε άδυτε ήλιε, δι΄ ου κατηυγάσθη της οικουμένης το πέρατα.

Χαίρε σελήνη παμφώτιστε, δι’ ής το της απιστίας απελήλαται σκότος, και το της πίστεως φως αντεισήχθη.

Χαίρε το των ποικίλων αστέρων πολυπλάσιον φέγγος.

Χαίρε, δι΄ ης ηνοίχθησαν πύλαι ουράνιαι, και πύλαι του άδου και μοχλοί συνετρίβησαν.

Χαίρε σίφων ουράνιε, δι΄ ης βροτοί ανειλκύσθησαν άνω.

Χαίρε δροσοφόρε νεφέλη, εξ ης κατηρδεύθη της γης τα πληρώματα.

Χαίρε τόξον νεφέλης, σημείον Θεού καταλλαγής προς ανθρώπους.

Χαίρε αδιόδευτε πύλη, εν η διώδευσεν ο της μεγάλης βουλής Άγγελος και κεκλεισμένην εφύλαξε.

Χαίρε κλίμαξ ουράνιε, δι΄ ης κατήλθεν επί της γης ο υπεράνω των ουρανών.

Χαίρε η του αρχιπάτορος και της προμήτορος Εύας το επιτίμιον λύσασα.

Χαίρε του άνθους της αφθαρσίας παράδεισε λογικέ.

Χαίρε πηγή αναβαίνουσα εξ Εδέμ, ποτίζουσα τον παράδεισον, δηλονότι την εκκλησίαν του Θεού και των πιστών τα συστήματα.

Χαίρε θύρα του παραδείσου, η τους πιστούς εισάγουσα, τους δε απίστους εκτρέπουσα.

Χαίρε η άσπορος άρουρα, εξ ης ο ζωηφόρος εξανέτειλεν άσταχυς.

Χαίρε θάλασσα, η μεγάλη και ευρύχωρος, εν η κατέπλευσεν ο Κυβερνήτης των όλων.

Χαίρε άλας των αρετών, το τον κόσμον αλίσαν.

Χαίρε πλοίον θεοκυβέρνητον, ουρανίων αγαθών υπεργέμον.

Χαίρε λιμήν σωτηρίας και τείχος ακράδαντον.

Χαίρε πύργος ισχύος, από προσώπου εχθρού φυλάττων ατρώτους τους εν σοι καταφεύγοντας.

Χαίρε φωτοφόρε της ημέρας νεφέλη, και της νυκτός διαυγέστστε και πυρφώτιστε στύλε.

Χαίρε σκηνή αγία και πλατυτέρα ουρανών, εν η ελάλησεν ανθρώποις ο Θεός.

Χαίρε Θεοτίμητε πλαξ, γραφείσα δακτύλω Θεού.

Χαίρε αγία κιβωτέ, ένδοθεν φέρουσα τον αίροντα την αμαρτίαν του κόσμου.

Χαίρε στάμνε του μάννα. Χαίρε ράβδος Ααρών.

Χαίρε γη της επαγγελίας. Χαίρε γη ρέουσα μέλι και γάλα.

Χαίρε γη των πραέων. Χαίρε πηγή της ζωής.

Χαίρε πηγή ύδατος αλλομένου. Χαίρε Θεόβρυτε ποταμέ. Χαίρε κρήνη αγία.

Χαίρε σάλπιγξ Θεού. Χαίρε πτώσις απίστων.

Χαίρε στήριγμα των πιστευόντων τω τόκω σου.

Χαίρε πόλις Θεού. Χαίρε Σιών αγία, οίκημα Θεού.

Χαίρε θεοχώρητε ναέ.

Χαίρε αγία κιβωτέ, αναχαιτίζουσα πάλαι Ιορδάνου το ρείθρον.

Χαίρε χρυσούν θυμιατήριον. Χαίρε τράπεζα.

Χαίρε λυχνία. Χαίρε λαμπάς του αδύτου φωτός.

Χαίρε λεωφόρε της άνω βασιλείας, ην δοξάζουσιν Άγγελοι ως ανωτέραν αυτών και εκ δεξιών εστώσαν του Βασιλέως της δόξης, δουλικώς παρεστώσαν και μητρικώς ικετεύουσαν, βασιλικώς δε διαλάμπουσαν, ως προείπε Δαβίδ, εν κροσσωτοίς

χρυσοίς και ιματισμώ διαχρύσω περιβεβλημένην, πεποικιλμένην.

Χαίρε κράτος της κάτω βασιλείας, ήν λιτανεύουσιν οι πλούσιοι του λαού, ήν προστάτιν προβάλλονται πάντες, βασιλείς τε και ιερείς, αρχιερείς και μοναζόντων πληθύς, σοφών τε και ιδιωτών δυσεξαρίθμητα πλήθη.

Χαίρε πόλεων δόξα. Χαίρε κωμών σωτηρία.

Χαίρε νήσων το σθένος. Χαίρε μοναζόντων η ελπίς.

Χαίρε καλλονή του Ιακώβ. Χαίρε θυγάτηρ Δαβίδ.

Χαίρε καρπός των δικαίων Ιωακείμ και Άννης.

Χαίρε των περάτων ο ακένωτος θησαυρός.

Χαίρε της Κύπρου η ακοίμητος φύλαξ, χαίρε της Πάφου το μέγιστον φρούριον.

Χαίρε των πιστών εξίλασμα βέβαιον.

Χαίρε καταφύγιον πάντων ανθρώπων και της εμής ταπεινότητος.

Αλλά πώς δυσωπήσω, πως εξυμνήσω, πώς μεγαλύνω το κράτος σου, Δέσποινα; εκαρδίωσας ημάς, εκαρδίωσας, ως έφη Σολομών εν τοίς Άσμασι. Σε εν ουρανώ μεγαλύνουσιν Άγγελοι· σε επί γής των ανθρώπων δυσωπούσι τα πλήθη· σε τρέμουσι των δαιμόνων το στίφη. Σύ και το κάλλος της παρθενίας εφαίδρυνας, και την γένναν εδόξασας· σύ το γυναικείον γένος ηυλόγησας, και των ανδρών το γένος εκάθηρας και Θεώ προσήγαγες· σύ, ως καθαρά και άμωμος, τους καθαρούς αποδέχει ως φιλάγαθος, και τους μή καθαρούς καθαρθήναι ως ελεήμων εφίεσαι. Κάθαρον ημάς, φώτισον ημάς, οδήγησον ημάς είς αιώνιον ζωήν.

Χαίρε ακατάφλεκτε βάτε Μωσαϊκής οπτασίας και θεία φωνή, σαφηνίζουσα Θεού προς ανθρώπους παράδοξον ένωσιν.

Χαίρε Αββακούμ το δασύ και κατάσκιον όρος.

Χαίρε όρος άγιον, όρος πίον, κατά Δαυΐδ, όρος ό ευδόκησεν ο Θεός κατοικείν εν αυτώ.

Χαίρε όρος Δανιήλ, εξ ου ετμήθη λίθος άνευ χειρός, και επάταξε την είκόνα της απιστίας εις τέλος.

Χαίρε ην προεικόνισε των Χαλδαίων η κάμινος, ασινείς τους παίδας διατηρήσασα· και σε γάρ το πύρ της θεότητος διετήρησεν άφθορον.

Χαίρε ότι, ω παρίστανται χίλιαι χιλιάδες και μύριαι μυριάδες, Αυτός ως υετός επί πόκον κατήλθεν εν μήτρα σου.

Χαίρε νομικών τύπων και σκιών το αληθέστατον πλήρωμα.

Χαίρε πάσης θαυματουργίας η αρχή και το τέλος.

Χαίρε Μήτερ Θεού, το μέγα τούτο και εξαίσιον άκουσμά τε και θέαμα.

Χαίρε ω Θεοχώρητε και Θεοδόξαστε Δέσποινα, ότι διά σου σταλάξουσι τα όρη γλυκασμόν και οι βουνοί αγαλλίασιν.

Χαίρε μυροθήκη αγία, ευωδάζουσα, τα σύμπαντα και εις οσμήν μύρου σου δραμούμεθα οι προς σε καταφεύγοντες.

Χαίρε ξύλον αλόης λογικόν ευωδέστατον, η τον ουρανόν και την γήν ευωδιάσασα, και την δυσώδη απιστίαν αφανίσασα.

Χαίρε φίλεργος μέλισσα, κοσμηθείσα τα άνθη των αρετών, και συλλαβούσα τον Κύριον.

Χαίρε σύμμηλον άγιον, ένδον φέρον την του κόσμου γλυκύτητα.

Χαίρε το μέλι της χάριτος, καταγλυκαίνον τα σύμπαντα.

Χαίρε θεοτίμητε θήκη, παντοίων αρωμάτων πληρέστατε.

Χαίρε των παρθένων το κλέος, των μιγάδων η βοήθεια, των ορφανών και πτωχών η θεία παράκλησις.

Χαίρε Νύμφη Πανάμωμε του Παντάνακτος Χριστού και Θεού των όλων.

Χαίρε παστάς ωραιοκόσμητε του αθανάτου Νυμφίου.

Χαίρε κλίνη αγία, βαστάζουσα όν βαστάζει τα Χερουβίμ, και χωρούσα εν γαστρί τον αχώρητον Θεόν.

Χαίρε των θλιβομένων παραμυθία, και ευφραινομένων η χαρμοσύνη.

Χαίρε πλεόντων η κυβέρνησις, και πεζοπορούντων η ενίσχυσις.

Χαίρε τρυγών η φιλέρημος, ερημίας τον κόσμον λυτρώσασα.

Χαίρε αγία χελιδών, δι’ ης το σωτήριον έαρ προς ημάς παρεγένετο.

Χαίρε αηδών καλλικέλαδε, κελαδούσα τρανώς και προφητεύουσα ένδοξα.

Χαίρε η παντοίων αγαθών προσαγωγή, και παντοίων κακών απολύτρωσις.

Χαίρω καγώ, Πανακήρατε και Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ως τα σα μεγαλεία διανοούμενος, και αμυδρώς οπτριζόμενος το θείον κάλλος σου, Μητροπάρθενε· και χαίρων προσφεύγω τη σκέπη σου, το τελευταίον τούτο προσάγων σοι «Χαίρε»:

Χαίρε αγνή περιστερά και υπεράμωμε, εν η ευδοκία Πατρός και συνεργία του Αγίου Πνεύματος, ο Λόγος σεσάρκωται· ω πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, νύν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.